

מ"ת 10361/02/14 - מדינת ישראל נגד אנס עויסאת, באסל עבידאת, אחמד סרור, עמרו עבדו

בית המשפט המחוזי בירושלים

מ"ת 10361-02-14 מדינת ישראל נ' עויסאת ואח' 1 באפריל 2014

לפני כבוד השופטת גילה כנפי-שטייניץ
המבקשת: מדינת ישראל
על-ידי פרקליטות מחוז ירושלים

נגד
המשיבים:

1. אנס עויסאת
על-ידי ב"כ עו"ד רמי עותמאן
2. באסל עבידאת
על-ידי ב"כ עו"ד שמשון וייס
3. אחמד סרור
על-ידי ב"כ עו"ד מוחמד מחמוד
4. עמרו עבדו
על-ידי ב"כ עו"ד מחמוד ראבח

החלטה בעניינו של משיב 4

1. נגד המשיבים הוגש כתב אישום המייחס להם קשירת קשר לסיוע לאויב במלחמה, עבירה לפי ס' 99(א) בצירוף ס' 92 לחוק העונשין, תשל"ז-1977. על פי המתואר בכתב האישום, תכננו המשיבים לבצע פיגוע טרור חבלני על רקע לאומני באולם שמחות בירושלים, כדי לגרום למותם של יהודים רבים ככל האפשר, ועל מנת לסייע למסע הטרור המנוהל נגד מדינת ישראל ע"י ארגוני מחבלים פלסטינים. לצורך ביצוע הפיגוע, פנו המשיבים לסוחר נשק על מנת ששיג עבורם שני תתי מקלע מסוג "מיני עוזי", פתחו חשבונות בנק לצורך גיוס כספים לרכישת כלי הנשק, ובחנו את הכניסות השונות לאולם השמחות. המשיב 4 גויס לביצוע פיגוע הירי בתחילת חודש ינואר 2014.

2. עם כתב האישום הגישה המבקשת בקשה למעצרים של המשיבים עד לתום ההליכים נגדם. המשיבים 1 - 3 הסכימו לבקשה, ועניינה של החלטה זו הוא במשיב 4 בלבד.

3. ב"כ המשיב 4 מסכים כי קיימות ראיות לכאורה לכל העובדות הנטענות בכתב האישום, וכי עובדות אלה אכן נסמכות על הודעות המשיבים, לרבות הודעתו של המשיב 4. לצד זה הוא טוען, כי מחומר הראיות לא עולה כי המשיבים ראו לנגד עיניהם "אויב" אשר לו ביקשו לסייע, ולפיכך אין בעובדות אלה כדי להקים עבירה של קשירת קשר לסיוע

לאויב במלחמה. אכן, כטענת הסגור, וכחלק מן היסוד הנפשי שבעבירה, יש להוכיח כי המעשה נעשה "בכוונה לסייע לאויב במלחמתו נגד ישראל". יחד עם זאת, ניתן ללמוד על קיומה של הכוונה המיוחדת לסייע לאויב "כאשר מדובר במעשה אשר נעשה מתוך ידיעה בהסתברות גבוהה, או במידת וודאות קרובה, כי תגרם התוצאה אותה מבקש המחוקק למנוע" (ע"פ 6467/12 אטון נ' מדינת ישראל, ניתן ביום 30.7.13. ור' גם הדיון ברכיביה העובדתיים של עבירה זו, שם). עיון בהודעת המשיב 4 מעלה כי היה בכוונת המשיבים לבצע "פיגוע חבלני", "פיגוע ירי לעבר יהודים" "פיגוע...לאומני, בגלל שישראל היא אדמתנו..." "למען הלאום." (הודעת המשיב 4 מיום 19.1.14). יתר על כן, אין חולק כי קיימות ראיות לכאורה לכך שהמשיבים אכן תכננו לבצע פיגוע ירי לאומני. גם אם תכנונם לא נועד לסייע לאויב ומדובר בעבירה של קשירת קשר לביצוע פשע "בלבד", די בכך כדי להקים עילה מוצקה למעצרים.

4. ב"כ המשיב 4 מוסיף וטוען כי המעשים המתוארים בכתב האישום בוצעו בעת שהשיפוט והתובנה של המשיב 4 היו פגומים. נטען לענין זה כי בעקבות שתייה מופרזת של אלכוהול וצריכת סמים הוכנס המשיב להליכי גמילה בעקבותיהם חל שינוי דרסטי במצבו הנפשי והוא נזקק לאשפוז כפוי. המשיב 4 שוחרר מאשפוזו מספר חודשים לפני האירועים המתוארים בכתב האישום ולא קיבל טיפול פסיכיאטרי ותרופתי להם נזקק. לפיכך, כך נטען, לא ניתן להתייחס למשיב 4 כמי שביצע את המעשים מתוך שהבינם באופן מלא. בשל כך, כמו גם בשל גילו הצעיר של המשיב והעדרו של עבר פלילי, מבקש ב"כ המשיב להורות על הגשת תסקיר מעצר אשר יבחן אפשרות לשחרורו של המשיב לחלופת מעצר של מעצר בית מלא בבית משפחתו.

5. לא ניתן להיעתר לבקשה. ראשית, מצבו הנפשי של המשיב 4 נבחן ע"י הפסיכיאטר המחוזי, אשר קבע בחוות דעתו כי המשיב אושפז בשעתו עקב מצב פסיכיאטרי שנגרם על רקע שימוש בסמים. עוד קבע כי בעת ביצוע המעשים המיוחסים לו בכתב האישום, היה המשיב 4 אחראי למעשיו, הבדיל בין טוב ורע ובין מותר לאסור וכי "אין קשר נסיבתי בין המצב הפסיכיאטרי שחלף לביצוע המעשים המיוחסים לו". נקבע עוד כי המשיב 4 כשיר לעמוד לדין. שנית, מעשי המשיבים, לרבות המשיב 4, כמתואר בכתב האישום ובחומר הראיות, מצביעים על מסוכנות מופלגת שלא ניתן לאיינה בחלופת מעצר. התמכרותו של המשיב 4 לאלכוהול ולסמים אך מגבירה את הסיכון הנשקף ממנו. זהו אחד מאותם מקרים נדירים בהם ברי כי אין מקום וצורך להורות על הגשת תסקיר מאחר שלא ניתן להורות על שחרורו של המשיב לחלופה.

6. אני מורה על מעצרו של המשיב 4 עד לתום ההליכים נגדו.

ניתנה היום, א' ניסן תשע"ד, 01 אפריל 2014, במעמד ב"כ המבקשת, המשיב 4 ובא-כוחו.

גילה כנפי-שטיניץ, שופטת